

CZĘSTOCHOWIANIN

TYGODNIK

CZĘSTOCHOWSKIEGO OKRĘGOWEGO KOMITETU ROBOTNICZEGO POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA:
Częstochowa, ulica Kościuszki Nr. 62.

Cena numeru pojedynczego 10 groszy.

PRENUMERATA:
Rocznie zł. 5.20, — kwartalnie zł. 1.30.

Ograniczanie pracy przedstawicielstwa narodowego.

Sejm obecny postawił sobie za zadanie walkę o utrzymanie demokracji, praworządności i kontroli nad działalnością rządu, a skutkiem tego były minister skarbu p. Czechowicz znalazł się przed Trybunałem Stanu. Najważniejszym zagadnieniem Sejmu było uchwalenie budżetu i rewizja Konstytucji.

Mimo to i w innych dziedzinach dobitnie zaznaczyła się działalność Sejmu, który przedyskutował na swych komisjach szereg projektów ustaw (znaczna ich część — to proje-

1) Ustawa o ubezpieczeniu na starość, inwalidztwa, choroby lub śmierci;

2) Nowelizacja (zmiana) ustawy o ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia;

3) Nowelizacja ustawy o zniesieniu służebności;

4) Nowelizacja ustawy o Reformie Rolnej;

5) Ustawa o samorządach gminnych, powiatowych i wojewódzkich;

6) Ustawa o zgromadzeniach;

7) Nowelizacja ustawy o krzywdzącym podatku dochodowym;

8) Ustawa o szkolnictwie dla mniejszości narodowych;

9) Ustawa o budowie mieszkań dla ludności pracującej;

10) Nowelizacja ustawy o załatwianiu zatargów między ziemianami a pracownikami rolnymi;

11) Nowela do ustawy o wstrzymaniu eksmisji robotników rolnych zwolnionych z pracy;

12) Ustawa o zbrodni pojedynków oraz szereg drobniejszych ustaw mających wielkie znaczenie dla Świata Praey.

Jak już zaznaczyliśmy, dużo w tem jest wysiłków klubu poselskiego P. P. S.

Aby nie być gołostówni podamy tylko, że w ciągu tych 5 miesięcy praca nasza przedstawiała się następująco:

1) Interpelacji zgłoszono 27.

2) Wnioseków nagłych i zwykłych 30.

3) Projektów Ustaw 30.

4) Referatów na Sejmie i w Komisjach 32.

Pozostałe referatów 18.

5) Zabierali głos na plenum Sejmu 110 razy.

W toku tak wydatnej pracy Rząd

czekał momentu uchwalenia budżetu, aby na mocy dekretu Prezydenta zamknąć sesje sejmowe.

Pan Minister Sławoj-Składkowski pilnował obrad Sejmu w dniu 25-ym marca b. r. cały dzień i gdy około godz. 10-ej wieczorem Sejm przeprowadził głosowanie nad poprawkami Senatu w budżecie, pan Minister wstał z miejsca i już chciał wejść na trybunę sejmową, lecz został wstrzymany przez Marszałka Sejmu tow. Daszyńskiego oświadczeniem, iż wobec zmian w pozycjach budżetu, mu-

i następnie końcowe sumy budżetu przyjęte przez Sejm. Z chwilą gdy to zostało dokończone, wszedł na trybunę p. Składkowski i odczytał dekret pana Prezydenta o zamknięciu sesji zwyczajnej, w ten sposób uniemożliwiono Sejmowi wyczerpanie porządku dziennego, gdyż Rząd nie chciał dopuścić do przyjęcia rezolucji w sprawie „Wesołych budżetów”, którą komisja budżetowa przedłożyła, a mianowicie rezolucja ta ma brzmienie następujące: „Sejm wzywa Rząd, aby niezwłocznie udzielił szczegółowych i całkowitych wyjaśnień w sprawie zarzutów kradzieży i defraudacji, postawionych przez p. Ministra Spraw Wojskowych na posiedzeniu komisji budżetowej Senatu w dniu 28 lutego b. r. a skierowanych przeciw niewymienionym z nazwiska b. ministrom Spraw Wojskowych i posłom, celem pociągnięcia winnych do konstytucyjnej i sądowej odpowiedzialności.”

A więc niech opinja społeczna dalej podejrzewa winnych i niewinnych, gdyż Rząd nie chce dopuścić do ujawnienia zbrodniarzy, którzy trwonili grosz publiczny z kasy państwowej — (ten zarzut o trwonieniu pieniędzy — to zwykła bujda na resorach — uwaga zecera).

Sesję sejmową zamknięto, gdy na porządku dziennym były sprawy pierwszorzędnej znaczenia dla państwa, — spadek obligacji na giełdzie nowojorskiej itp.d.

Zdumiony niejedyn obywatel pyta, dlaczego zamknięto sesję Sejmu, — odpowiedź bardzo prosta, bo rząd nie chce kontroli parlamentu.

My zaś socjaliści walczymy będziemy do ostatniego tchu o kontrolę nad groszem publicz-

nym płaconym w formie podatków przez lud pracy i od tej kontroli ani prośby ani groźby nas nie odwiada.

W dzień zamknięcia sesji sejmowej forsował klub B.B. wniosek, aby komisja konstytucyjna pracowała nad projektami konstytucji w czasie zamknięcia sesji sejmowej, mimo wyrażonego przepisu konstytucyjnego — zabraniającego podobnych eksperymentów, co przyznał sam minister sprawiedliwości Car, dodając, iż Rząd jednak nie miał by „nie przeżył, gdy komisja taka obradowała”.

Imieniem lewicowców, którzy czuli poseł tow. Daszyński, że z uwagi na brak materiału jaki Sejm mógłby opracowania nie widzi powodu dla czegoby cały Sejm, a nie tylko komisja konstytucyjna nie miała się zebrać po świętach.

Wobec zamknięcia sesji sejmowej zawiśla w próżni zmiana ustawy o zapewnieniu dachu nad głową zwolnionych robotników rolnych, która została uchwalona przez Sejm i znajduje się w Senacie, ten sam los spotkał ustawę z ordynacją wyborczą

do Sejmu śląskiego, w podobnych warunkach znalazły się poprawki ustawy o zabezpieczeniu bezrobotnych, o której piszemy na innym miejscu.

Większość Sejmu chce pracować i godnie spełniać przyjęte na siebie obowiązki względem wyborców i oile Sejm nie będzie zwołany na sesję nadzwyczajną, to postowie Polskiej Partii Socjalistycznej sięgną nie wątpliwie do art. 25 Konstytucji który mówi, że „Prezydent Rzeczypospolitej może zwołać Sejm na zadanie

sejmowe, jeżeli uważa, że jest to konieczne dla dobra państwa”. Wobec tego zmiana na lepsze spoczywa w normalnym ustroju państwa i współpracy ciał ustawodawczych z organem wykonawczym tj. Rządem.

Kłody rzucać pod nogi Sejmowi nie wyjdą państwu na zdrowie, nie zmieniają obecnego położenia.

My socjaliści pogroźkę „grup pułkownikowskich” nie uleknijemy się, a ocenę naszego postępowania pozostawiamy klasie pracującej.

J. K.-k.

Dwa nowe zwycięstwa P. P. S.

Podczas wyborów do Rady Kasy Chorych w Kafuszu lista nasza (Nr. 2) otrzymała 847 głosów i 23 mandaty na 45.

PPS. ma więc zdecydowaną większość.

B. B., ukraińcy, endecy przy pomocy teroru administracyjnego zdobyli raptem 252 głosy.

24 marca odbyły się wybory do

Rady Pow. Kasy Chorych w Kole.

PPS. otrzymała 17 mandatów (miała dotychczas 10) inne partie socjalistyczne otrzymały 6 mandatów czyli, że w sumie jest murowana większość socjalistyczna.

Czy więc nie jest prawdą znane przysłowie, że prawda nawet sto razy zabita zwyciężyć musi!

UPADEK B. B. S. W RZESZOWIE.

Swojego czasu udało się B.B.S.-owcom przy poparciu sekretarza generalnego związku dozorców opanować oddział w Rzeszowie. Antos Chudy cieszył się, jak warjat, że w jego okręgu Jaworowski złożył kukułcze jajo.

Ale niedługo trwało wesele... 6 tygodni panowali jaworowscy i dozorni poznali się na farbowanych lisach, zaprosili delegatów Zw. Zaw. Dozorców z Krakowa i uchwalili jednogłośnie zerwać ze służbami rządowymi, a wstąpić do Związku Krakowskiego przelewając swój majątek na te centrale.

Dalej uchwalili rezolucję piętnującą rozbijaczy ruchu robotniczego i postanowili wezwać p. Antoniego

Chudego, by oddał mandat poselski Partii, dzięki której z misernego nauczyciela został posłem.

W końcu zgromadzeni słubowali stać wiernie przy sztandarach Polskiej Partii Socjalistycznej aż do ostatniego tchu.

Jaworowczyk pan kapitan rez. Czesław Wilk chodził jak wilk koło łokalu gdzie odbywało się zgromadzenie i ronił łzy nad minioną wielkością.

W ten sposób jedyna organizacja BBS. w Środkowej Małopolsce wróciła do PPS.

A „Przedświt” ciągle pisze o powodzeniu. Jeszcze więcej takich powodzeń, a wszystko djabli wezmą i pieniądze nie pomogą.

Projekt ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

Sejm rozpoczął dyskusję nad projektem rządowym ustawy o ubezpieczeniu społecznym. Ustawa, o którą klasa robotnicza i Partja nasza walczą od 10 lat, znalazła się poraz pierwszy na porządku dziennym. Wszystko, co dotychczas uczyniono w tej dziedzinie, nie wychodziło poza sferę projektów. **Uchwalenie ustawy tej z koniecznymi zmianami** przez władze ustawodawcze będzie urzeczywistnieniem **jednego z najważniejszych żądań klasy robotniczej.**

Znany jest, iż nadto dobrze, chaos organizacyjny i ustawodawczy, panujący u nas w dziedzinie ubezpieczeń społecznych.

W 2/3 państwa klasa robotnicza nie ma dotychczas najskromniejszego choćby zaopatrzenia na wypadek trwałej niezdolności do pracy i starości. Jest to klęską społeczną, której naprawienia domagała się klasa robotnicza od chwili zdobycia Niepodległości.

Projekt rządowy obejmuje ubezpieczenie na wypadek choroby, niezdolności do pracy i starości. Pod względem osobistym podlegają ubezpieczeniu wszystkie osoby, pracujące na podstawie umowy o pracę. Projekt wyłącza tylko robotników rolnych zatrudnionych w gospodarstwach poniżej 5 ha. Jest to krzywda wielkiej grupy robotników rolnych. Posłowie nasi w sejmie dołoży wszelkich starań, by ten przepis został zmieniony. Ubezpieczenie na wypadek choroby pozostaje w projekcie na ogół niezmiennym. Kasy Chorych będą się nazywać Kasami Ubezpieczeń Społecznych. **Najważniejszym zarzutem przeciw projektowi w tej dziedzinie jest obniżenie składki do 6 proc. i obniżenie zasiłków chorobowych o 10 proc. Obniżenie składki i zasiłków uważamy za wysoce krzywdzące.**

Drugim świadczeniem — w myśl projektu — są renty z powodu wypadku. Renta taka może wynosić najwyżej 80 proc. płacy, renta wdowia jeżeli śmierć nastąpiła z powodu wypadku, 60 proc. jego płacy.

Najważniejszą zdobyczą projektu jest — jak wspominaliśmy — ubezpieczenia na wypadek trwałej niezdolności do pracy; inwalidztwa, starości i śmierci. Wymaga ona jednak wielu poprawek. Prawo do świadczeń nabywa ubezpieczony po zapłaconiu 156 tygodni składek czyli po 3-4 latach, jeżeli jest trwale niezdolny do pracy. Renta ta składa się z t. zw. renty stałej, która wynosi 25 zł. oraz kwoty zmiennej, jako dodatku do renty. Kwota pieniężna waha się od 25 — 45 proc. zarobków. Ponadto otrzymuje inwalida na każde dziecko 1/10 renty. Obliczenia wykazują, iż przy zarobku 150 zł. renta inwalidzka wynosić będzie od 38 proc. — 58 proc., przy zarobku 200 zł. od 35 proc. do 55 proc. i t. d. Po dziesięciu latach ubezpieczenia otrzymuje inwalida rocznie o 1 proc. więcej, tak że dopiero w 30 roku ubezpieczenia otrzymać można pełną rentę. Ubezpieczeni mają prawo w 55 r. życia do t. zw. renty starczej.

Podstawą organizacyjną ubezpieczeń będą t. zw. Kasy Ubezpieczeń Społecznych, które będą zajmowały się prawie wyłącznie ubezpieczeniami na wypadek choroby, zaś organizacjami ubezpieczeń innych będą — w myśl projektu — t. zw. Zakłady ubezpieczeń społecznych. Jedne i drugie są instytucjami publiczno-prawnymi, kierowanymi przez władzę z wyboru. W Zarządzie Kas ub. społecznych utrzymać dotychczasową proporcję t. j. 2/3 wybierac będą ubezpieczeni, 1/2 pracodawcy. Natomiast w Komisji rewizyjnej projekt zmienia tę proporcję, tak iż ubezpieczeni będą mieli 1/3 zaś pracodawcy 2/3 przedstawicieli. Konstrukcja władz Zakładów ub. społ. jest nieco

inna. Na czele zakładu stać będzie przewodniczący i jego zastępca, mianowani przez Ministra Pracy. Będą to urzędnicy państwowi, którzy jednocześnie będą wykonywali nadzór nad Kasami ubezpieczeń społecznych. W ten sposób zniknie dotychczasowa dwójstwo nadzoru, co może w dużej mierze przyczynić się do jego uprządkowania. Zarząd Zakładu będzie składał się ponadto z 12 członków z których 1/3 mianuje minister, zaś resztę wybiera się w proporcji 1/3 pracodawcy i 2/3 ubezpieczeni. Nie ulega wątpliwości, że musi istnieć nadzór państwowy. Państwo musi mieć pewien wpływ na sprawy zakładów, gdy wypłacać będzie pewne kwoty na renty inwalidzkie, jednak taka budowa władz osłabia zbytnio czynnik samorządowy, dając przewagę faktyczną mianołancom, których stanowisko będzie bardzo silne.

Przedstawiliśmy najogólniejsze za-

sady projektu. Rozpatrzmy jego wady i zalety. Stwierdziłszy na wstępie, iż złozenie projektu i uchwalenie go przez nasze władze ustawodawcze **będzie niezmiernie ważnym etapem w rozwoju naszej polityki społecznej. Jesteśmy bowiem w tej chwili jednym z większych państw europejskich które nie posiada dotąd ubezpieczenia inwalidzkiego.** Fakt, iż na terenie R. P. istniało to ubezpieczenie w b. dzielnicy pruskiej nie zmienia postaci rzeczy, zwłaszcza, że ustawie odziedziczyliśmy po zaborcach. Uchwalenie tej ustawy ujednostajni tę ważną dziedzinę naszej polityki społecznej, scalając je organizacyjnie i finansowo. Oparcie organizacji na zasadzie terytorjalnej ułatwi wykonanie zadania przyczyniając się do obniżenia kosztów ubezpieczeń. **Zasadę samorządu musimy utrzymać w całej rozciągłości, a**

odchylenia od niej w Zakładach muszą być usunięte.

Za najważniejsze wady projektu uważamy pozbawienie robotników rolnych, zatrudnionych w gospodarstwach poniżej 5 ha dobrodziejstwa ubezpieczenia, obniżenie składki i zasiłków chorobowych oraz zbyt niską rentę inwalidzka. W tych sprawach Z. P. P. S. musi rozwinąć energiczną akcję celem zmiany przepisów, zwłaszcza iż poprzedni projekt z r. 1927 opracowany przez Departament Ub. Społ. był pod tym względem lepszy. Skoro p. minister Jurkiewicz w r. 1927 popierał na Radzie Ubezpieczeń Społecznych ówczesny projekt w całej rozciągłości, **myślimy nadzieję, iż w czasie narad ustawodawczych nad projektem zgodzi się na te zmiany.**

Na drodze do prawdy.

Komisja Budżetowa Sejmu ustaliła, że budżet w roku 1927 przekroczono z górą o pół miljarda złotych, w tym sumy dyspozycyjne Rady Ministrów z 200 tys. zł. na 8 milionów zł. a więc o 7.800.000 zł.; dalej dowiadujemy się, że na wybory posłów rządowych w czterech okręgach wyborczych wydano 247.000 zł.; a więc prawie ćwierć miliona zł. są to okręgi: Biały-stok, Grodno, Łomża i Ostrów Mazowiecki.

Ciekawe są cyfry wyborczych wydatków jednego posła dr. Karola Polakiewicza, który poza pos. Stawkiem odgrywa pierwszorzędną rolę w bloku B. K. Polakiewicz major Polakiewicz kandydował do okręgu wyborczym Białostockim — Wólka Wyszka. Wydatki jego jako posła Polakiewicza wynoszą zł. 67 tysięcy, złożone z bardzo ciekawych pozycji, a mianowicie: uposażenie 4.360 zł., urza-

danie wieców 35.348 zł. (tj. tak zw. kiełbasa wyborcza), propaganda prasowa 18.823,93 zł., oraz na „nieuregulowane awanse” 2.457,82 zł., drobniejsze kwoty: wypłacone na r-k starosty Bili-ka zł. 500, likwidacja Stronnic-twa Chłopskiego zł. 1.500, samochody zł. 1.900, na różne „po-trzeby” kandydata zł. 2.807.

Pomatu dowiemy się „całej prawdy”, dowiemy się ile kosztował sanatorów nasz okręg wyborczy p. „Jędrzejewicza”, dowiemy się ile tysięcy zł. wyniosł zastrzyk złotowy w skórę bankrutującego N.P.R., ile nasi energetycy wywołali wódki i zjedli kiełbasy wyborczej, dowiemy się wszystko.

Wydzieł sztych z worka tylko cierpiwości, a klasa pracująca przekona się o wartości moralnej Sanacji, tak jak się przekonała o wartości endeków i sp. Czekajmy tylko!

J. K - k.

Przyjaciele Marszałka Piłsudskiego.

Fabryka wódek i likierów „Hulstkamp” ogłosiła w gazecie wojskowej „Polska Zbrojna” 19 marca taką wiadomość: „Dziś ukazała się na rynku sprzedanym staropolska wódka chlebowa „Marszałek”, przebój sezonu, o wytwornym smaku, moży 45 proc., a wreszcie dopisek: „Nazwa i dobroć tego trunku przyczynią się do niebywałej wprost przyspieszenia, jaką zdobędzie Góie w posród społeczeństwa, a przede wszystkim wśród armji”. — Zaraz też w piśmie pojawiły się odpowiednie komentarze i dowcipne dialogi pijackie jak np.

„Panie starszy daj pan czterej Marszałki... piccilo wstawcie Marszałka do lodu...” — Pan kapitan życzy sobie „Marszałka”, czy „Wiśniówkę”... „Stasiek

Pan Poseł Sanojca stracił pamięć.

Na posiedzeniu Sejmu dnia 12 listopada 1925 r. pan Sanojca, podówczas poseł z „Wyzwolenia”, napadł na ministra skarbu — Władysława Grabskiego za to, że ten zamiast, jak to rzekomo obiecał, zabierać obszar-nikom majątki za niezapłacone podatki — podobno czynił im ulgi.

Tak mówił pan Sanojca w roku 1925.

trzy Marszałki z kropelkami pod okno”...

Ciekawe w jakich warunkach znajdują się Towarzystwa antyalkoholowe, gdyż mogą bardzo łatwo być poodżone o działalność przeciwrządową, w dzisiejszych warunkach bezpieczeńem to nie jest.

A że walka z alkoholizmem jest zaliczana do działalności „anty państwowej” o tem świadczą fakt, że gdy pięć gmin pow. Brzeżańskiego uchwaliło zamknięcie szynków, to pan Starosta wydał orzeczenie, iż jest to akcja zmierzająca do pozbawienia państwa dochodów, a więc „czyn antypaństwowy”.

W przyszości patriotyzm mierzyć się będzie — ilością wypitego „Marszałka”.

Ech, Wyl... czwarta Brygada!

J. K - k.

siał pan Sanojca jest posłem z B. B. w jaknajlepszej komitywie żyje z wielkimi obszarnikami. P. Radziwiłł klepie go po ramieniu, a Sapieha głaszcze...

P. Sanojca lewicę sejmową napada za to, że domaga się sprawiedliwej reformy rolnej.

Tak mówi pan Sanojca, poseł B. B. w roku 1929.

My się wcale temu nie dziwimy bo kto sprzedaje swoje przekonania za kasę pańską, ten musi utracić pamięć i zapomnieć o swym „rady kalizmie” z przed 3 lat.

Izba Adwokacka w obronie tow. Hermana Libermana

W dniu 20 marca br. poseł Jeruzalski z B. B. na posiedzeniu Sejmu napadł na tow. posła Libermana stawiając mu szereg zarzutów z tego powodu, że tow. Liberman, spełniając czterech członków „Volksbundu”...

Taki Poseł Liberman bronił czterech członków „Volksbundu”, bo o tego jest obroną i gdyby się ich obrony nie podjął — nie stanąby na wysokości swoich obowiązków obrończych!

Ale pan Jeruzalski bardzo dobrze o tem wie... Jego bezczelna napad na tow. Libermana wpływa stąd, a tow. Liberman w tym samym dniu na komisji budżetowej Sejmu wystąpił o postawienie w stan oskarżenia ministra Czechowicza, który jest jego klubowym kolegą.

Nic też dziwnego, że warszawska Izba Adwokacka przy udziale 62 osób podjęła uchwałę, pniętnąjką niską napadę bebeczowego „moralisty”, który do pięt nie dorósł tow. Libermanowi, — obrońcy oskarżonych w Marmarosz-Sziget, w procesie libstopadowym, inowrocławskim, bydgoskim i wielu innych.

Przeciwno tej rezolucji głosowało trzech posłów sanacyjnych adwokatów, którzy prawdopodobnie po tem że zmartwienia pocieszała się „Marszałkiem”.

Ewidencja działaczy politycznych.

Niedawno podano do wiadomości w Sejmie, że pocichutku prowadzą się t. zw. „ewidencje posłów”, a obecnie poseł Winiarski podał do wiadomości Marszałkowi Sejmu okólnik wojewody pomorskiego, wywołujący do prowadzenia specjalnych kartotek dla działaczy politycznych i społecznych. Okólnik powołuje się na polecenie ministra spraw wewnętrznych. Pan Składkowski w czasie odczytywania w Sejmie tego okólnika się dźbiał cicho i nie zaprzeczył, a w kilka dni dowiedzieliśmy się, że polecenie to wycofano.

Czy naprawdę wycofano, czy na prawdę nie będzie się śledzić obywateli?

Nasz „słodki rządzący” tyle już nie czy naobiecował, że to oświadczenie musimy przyjąć z zastrzeżeniem.

